

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 30/2015
10.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Б.П., због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ бр. 200/15 од 29.05.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Јагодини - Одељење у Ћуприји III-09 ПР бр. 3717/13 од 30.01.2015. године и Прекршајног апелационог суда - Одељење у Крагујевцу I-116 ПРЖ 5903/15 од 27.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 200/15 од 29.05.2015. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Јагодини - Одељење у Ћуприји III-09 ПР бр. 3717/13 од 30.01.2015. године и Прекршајног апелационог суда - Одељење у Крагујевцу I-116 ПРЖ 5903/15 од 27.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Јагодини - Одељење у Ћуприји III-09 ПР бр. 3717/13 од 30.01.2015. године, окривљени Б.П. оглашен је кривим због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. у вези члана 43. став 1. и члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима па пошто му је суд претходно утврдио појединачне новчане казне за учињене прекршаје, казнене поене и заштитне мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, применом члана 42. Закона о прекршајима окривљеном је изрекао јединствену новчану казну за прекршаје под тачкама 1 и 2 изреке пресуде у износу од 57.000,00 динара, а ако новчану казну не плати иста ће се заменити казном затвора у трајању од 57 дана рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне у један дан казне затвора, а затим изрекао и јединствену казну од 18 казних поена и јединствену заштитну меру забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од девет месеци која ће се извршити по правноснажности пресуде од стране надлежне

организационе јединице МУП-а која води окривљеног у евиденцији возача, а затим о извршењу заштитне мере известити прекршајни суд - Одељење у Ћуприји у смислу члана 297. Закона о прекршајима. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у износу од 1.000,00 динара у корист прихода Републике Србије као и новчану казну под претњом принудне наплате а о извршеној уплати новчане казне и трошкова поступка известити Прекршајни суд у Јагодини - Одељење у Ћуприји.

Пресудом Прекршајног апелационог суда - Одељење у Крагујевцу I-116 ПРЖ 5903/15 од 27.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Б.П., а пресуда Прекршајног суда у Јагодини - Одељење у Ћуприји III-09 ПР бр. 3717/13 од 30.01.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужиоц ПТЗ бр. 200/15 од 29.05.2015. године, због повреде материјалног права из члана 235. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), с`предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан и делимично преиначи правноснажну пресуду Прекршајног суда у Јагодини - Одељење у Ћуприји III-09 ПР бр. 3717/13 од 30.01.2015. године само у односу на други прекршај описан под тачком 2 изреке, тако што ће поступак за тај прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. ЗОБС-а обуставити због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, а да у истом правцу делимично преиначи и пресуду Прекршајног апелационог суда - Одељење у Крагујевцу I-116 ПРЖ 5903/15 од 27.03.2015. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ бр. 200/15 од 29.05.2015. године, је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“, број 65/13), прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости ако је повређен закон или други пропис о прекршају; примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима Међународног права и потврђеним међународним уговорима. Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима прописано је да захтев за заштиту законитост подиже Републички јавни тужилац, у року од три месеца, од дана достављања пресуде.

Из наведене законске одредбе, јасно произилази да Републички јавни тужилац као овлашћено лице да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости исто може учинити само због повреде закона или другог прописа о прекршају или ако је примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима Међународног права и потврђеним Међународним уговорима.

У конкретном случају, Републички јавни тужилац као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 235. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09) а по питању да ли је радња за коју се окривљени гони прекршај а затим у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешан закључак суда да је дан почетка трајања мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије која је окривљеном изречена решењем Прекршајног суда у Бачкој Паланци, пресуда број 4 посл. број Пр. 2455/2011 од 06.02.2013. године, 16.04.2013. године управо исти дан када је окривљени учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, и када му је уручено саопштење о времену трајања заштитне мере која тече од 16.04.2013. године па до 16.05.2013. године. На тај начин суд је, према ставу Републичког јавног тужиоца, ово чињенично утврђење извео погрешном применом члана 127. став 2. Закона о прекршајима и у складу са којом је, наведени прекршај било могуће извршити тек 17.04.2013. године.

Међутим, како у смислу одредбе члана 285. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013) погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев Републичког јавног тужиоца, оценио недозвољеним.

С тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, члана 285. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**